

[Ministeren for kulturelle anliggender]

Men samtidig har vi haft forhandlinger både med Dansk Blindesamfund og med KLO og med statens bibliotek og trykkeri om, hvordan man kan gå videre på dette område og få en mere permanent ordening. Vi er nu i stand til at gennemføre beregninger over, hvordan det mest økonomisk vil kunne lade sig gøre, og det vil altså sige, at vi så er parat til at tage det næste skridt på dette område i den efter min mening rigtige retning.

Det er den vej, vi går, og jeg ville foretrække i samarbejde med kulturudvalget at drøfte disse ting og på den måde nå frem til nogle prioriteringer og overvejelser over, hvilke skridt vi skal tage.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil godt takke ministeren for ønsket om med kulturudvalget at diskutere fremskridt på tidsskriftsområdet.

Det var jo sådan, at ved den redegørelsesdebat, vi havde i januar måned om blindes, svagsynedes og læseretardedes informationsmuligheder, var der her i salen en meget positiv indstilling til, at de informationsmuligheder, som findes, skulle forbedres. Blandt de ting, der blev nævnt, var netop udbygningen af tidsskriftsmulighederne og muligheden for at gøre det tidsskriftstilbud, som man nu har igennem KLO og Fonden for Aktive Blinde, til et mere permanent tilbud.

Derfor er jeg meget glad for, at ministeriet som opfølgning af den redegørelsesdebat, kan jeg forstå, har taget initiativ til at tale med Dansk Blindesamfund og KLO om det, og jeg forventer så, at vi inden så forfærdelig længe får noget mere at vide om det i kulturudvalget, så vi kan gå videre med diskussionen og måske få fremsat et forslag i løbet af efteråret 1986, eller hvornår det nu måtte blive. Men gerne så snart som muligt, for efter den redegørelsesdebat er der meget store forventninger hos de blinde, svagsynede og læsehandicappede til, at der nu skal ske noget, og ikke mindst på netop det område.

Tinning (VS):

Jeg var lidt ked af ministerens svar. Det er jo ikke en stor, forkromet plan med alle hånd løfter om ditten og daten og penge mig her og dér, jeg beder ministeren medvirke til, for det ved jeg godt ville være fuldstændig urealistisk, og det ville bare være

spild af i øvrigt arbejdsomme menneskers tid. Men det, jeg synes kunne være en god idé, og som jeg nu heldigvis også forstår at der er flertal for, er meget mere modereret. Det er netop bare at lave en oversigt over alt det, som vi mangler at nå i realiseringen af de målsætninger, som vi jo alle sammen er enige om, og som bl.a. er beskrevet i mediekommissionens afsluttende betænkning.

Når jeg beder om det, er det ikke, fordi jeg håber på, at vi ad den vej kan få presset nogle flere penge ud af ministeriet eller noget lignende. Men i stedet for, at vi nu tager tidsskriftsområdet for blinde og svagsynede, hvor ministeren gerne vil gøre noget – og det synes jeg selvfølgelig er en god ting – eller nogle problemer for de døve og så nogle flere problemer osv. – der er jo nok af dem – og laver lidt forbedringer hist og pist, mere eller mindre afhængigt af, hvad vi mener at kunne se er vigtigt, og hvem der nu råber højest i den givne situation, så mener jeg, at vi alle vil have gavn af at forsøge at få et overblik over, hvad der er af problemer på hele dette område, som hedder handicappedes manglende adgang til medierne, mediernes indhold og brugen af medierne. Der er mange ting, som bør gøres, og ved simpelt hen at have sådan en oversigt og selvfølgelig også nogle vurderinger af, hvordan problemerne kan løses ved hjælp af den ene eller den anden teknik, mener jeg, at beslutningsgrundlaget for os alle, selv hvis det bare drejer sig om, hvor vi nu skal bruge de 500.000 kr., vi har, er blevet mere kvalificeret. Og det er bare det, vi er ude efter.

Det tror jeg at vi så må drøfte videre i kulturudvalget sammen med ministeren, således at vi kan nå frem til i hvert fald ét sigte med dette her, nemlig at kvalificere beslutningsgrundlaget. Det er i første omgang det, vi er ude på. Det er ikke at få lavet den stortilede plan om, at man kunne forestille sig alt muligt – for det er rigtigt, at det kan man – men bare en oversigt over problemerne, nogle bud på, hvordan de kunne løses. Det ville være vigtigt.

Om vi så også skal lave en prioritering? Det synes jeg, og det kan vi jo så gøre, men det vil vi omvendt selvfølgelig ikke tvinge ministeren til; hvis ministeren ikke er interesseret, kommer der jo alligevel ikke noget ud af det.